

Kedy
sa
začne
jej príbeh?

Alice Oseman

Bez lásky

COO
BOO

Bez lásky

Vyšlo aj v tlačovej podobe

Objednať môžete na
www.albatrosmedia.sk

COO

BOO

Alice Oseman

Bez lásky – e-kniha

Copyright © Albatros Media a. s., 2024

Všetky práva vyhradené.
Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť rozširovaná
bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ALBATROS **MEDIA**

Bez lásky

Z angličtiny preložila
Zuzana Bujačková

Bez lásky

Alice Oseman

COO
BOO

„Možno to vyjde. Aj Amor, ten slepec,
keď šípmi šetrí, nastavuje klepec.“

Věľa křiku pre nič, William Shakespeare

PRVÁ ČASŤ

POSLEDNÁ ŠANCA

Okolo ohňa sedeli tri páry bozkávajúcich sa ľudí, vyzeralo to ako nejaká organizovaná orgia. Nevedela som, čo si o tom myslieť, polovica mňa si hovorila fuj a tá druhá zase vau, aj ja, aj ja chcem.

Neprekvapovalo ma to, presne také niečo som mohla čakať. Bola to predsa afterpárty po maturitnom plese. Ale keďže som na takéto žúry nikdy nechodievala, podobných záležitostí sa veľmi nezúčastňujem, nevedela som, že sa to robí takto.

Odišla som od ohniska a vybrala som sa späť do obrovského vidieckeho sídla Hattie Jorgensenovej, v jednej ruke som si pridržavala dlhé šaty, aby som sa nepotkla, a druhou som písala krátku správu pre Pip.

Georgia Warr

nevedela som sa dostať k ohňu a zobrať maršmelóny, pretože sa tam všetci bozkávali

Felipa Quintana

ako si ma mohla takto zradiť, sklamala si ma, Georgia

Georgia Warr

máš ma ešte rada alebo je medzi nami koniec

Keď som vošla do kuchyne, našla som tam Pip. Opierala sa o roh linky, držala plastový pohár po okraj naplnený vínom a telefón. Kravatu mala čiastočne napchatú v náprsnom vrecku, bordové zamatové sako porozopínané a krátke kučery rozstrapatené, povoľňované po všetkom tom tancovaní.

„Si okej?“ opýtala som sa.

„Možno som trochu opitá,“ povedala a korytnačie okuliare sa jej zošmykli z nosa. „A sakramentsky ťa milujem. Fakt.“

„Viac ako maršmelóny?“

„Ako môžeš odo mňa chcieť, aby som si medzi vami vybrala?“

Objala som ju okolo pliec a spolu sme sa opreli o kuchynskú linku. Už bola takmer polnoc, z obývačky k nám doliehal hukot hudby a hlasy našich spolužiakov a spolužiačok sa ozývali z každého kúta vily. Rozprávali sa, smiali, jačali a kričali.

„Pri ohni sa bozkávali celé tri páry,“ povedala som. „Úplne synchronizovane.“

„Zvrhlíci,“ okomentovala to Pip.

„Tak trochu by som chcela byť jednou z nich.“

Znechutene sa na mňa pozrela.

„Len by som chcela niekoho pobožkať,“ vykĺzlo zo mňa aj napriek tomu, že som nebola opitá. Bola som autom, po párty som mala odviezť Pip aj Jasona.

„Ak chceš, môžem ťa pobožkať ja.“

„Nie, myslela som to inak.“

„Dobre, no, Jason nemal nikoho už zopár mesiacov, určite sa na to dá.“

„Choď do kelu, myslím to vážne.“

Naozaj som to myslela vážne. Naozaj som chcela niekoho pobožkať. Chcela som cítiť aspoň trošku čara tej noci.

„Tak potom je tu ešte Tommy,“ povedala Pip s diabolským úsmevom a nadvihla obočie. „Možno by si sa mala priznať.“

V živote som bola platonicky zamilovaná iba do jedného človeka. Volal sa Tommy. Bol sexsymbolom nášho ročníka, keby chcel, mohol by sa z neho stať model. Bol vysoký a štíhly, konvenčne atraktívny, pripomínal Timothého Chalameta. Aj keď, priznám sa, nikdy som úplne nechápala, prečo ho všetci tak zbožňujú. Mala som pocit, že pre mnohých bolo takéto uctievanie celebrit len prostriedkom na to, aby zapadli.

Do Tommyho som bola zamilovaná od začiatku druhého stupňa, keď sa ma jedno dievča opýtalo: „Čo myslíš, kto je najkrajší chalan na Truhome?“ Vytiahlo telefón a ukázalo mi fotku najpopulárnejších chlapcov z nášho ročníka, ktorí chodili do chlapčenskej školy na druhej strane cesty. Tommy stál uprostred a bolo zrejmé, že je z nich najpríťažlivejší. Mal vlasy ako rocková hviezda a celkom štýlové oblečenie, tak som naňho ukázala a povedala som *on*.

Prešlo sedem rokov a doteraz som sa s ním nikdy nerozprávala. V skutočnosti som ani nikdy nechcela, možno preto, že som strašne hanblivá. Bol pre mňa skôr abstraktným konceptom – sexy chalan, do ktorého som mohla byť zamilovaná bez toho, aby sa medzi nami niečo stalo, a presne tak mi to vyhovovalo.

Odfrkla som si. „Určite nie Tommy.“

„Prečo nie? Veď sa ti páči.“

Len pomyslenie na to, že by som sa mala priznať a osloviť ho, ma strašne znervóznilo.

Pokrčila som plecami a Pip mi s tým dala pokoj.

Vybrali sme sa von z kuchyne, stále sme sa držali okolo pliec a prešli sme do haly toho elegantného vidieckeho sídla. Po zemi sa povalovali ľudia vo večerných šatách a v oblekoch, navôkol boli porozhadzované poháre a jedlo. Na schodoch sa bozkávala nejaká dvojica, na chvíľočku som sa na nich pozrela a nebola som si istá,

či sú nechutní, alebo je to tá najromantickejšia vec, akú som kedy videla. Asi to prvé.

„Vieš, čo by som chcela?“ opýtala sa Pip, keď sme sa dopotácali do zimnej záhrady a zvalili sa na pohovku.

„Čo?“

„Chcela by som, aby mi niekto spontánne zaspieval serenádu, aby mi tak niekto vyznal lásku.“

„Akú serenádu?“

„Mohlo by to byť... *Your Song z Moulin Rouge*,“ povzdychla si. „Bože, som smutná, teplá a osamelá.“

„Dobrý výber, ale bozk by bol lepší.“

Pip zagúľala očami. „Ak chceš niekoho tak strašne pobožkať, choď sa porozprávať s Tommym. Páči sa ti sedem rokov. Toto je tvoja posledná šanca, než odídeme na výšku.“

Niečo na tom bolo.

Ak som mala niekoho pobožkať, tak jeho. Ale predstava toho bozku ma naplňovala hrôzou.

Prekrížila som si ruky na hrudi. „Možno by som radšej mohla pobožkať niekoho cudzieho.“

„Čo ti drbe...“

„Fakt, myslím to *vážne*.“

„Nie, nemyslíš, ty taká nie si.“

„Nevieš, aká som.“

„Ale viem,“ povedala Pip. „Poznám ťa lepšie než ktokoľvek iný.“

Mala pravdu. V tom, že ma pozná, v tom, že nie som taká, v tom, že dnes mám poslednú šancu priznať Tommymu to, čo som nepriznala za celých sedem rokov, v tom, že mám poslednú šancu na to, aby som niekoho pobožkala, kým som ešte na strednej, kým mám šancu cítiť tínedžerské vzrušenie a čaro, ktoré podľa všetkého cítili všetci okolo mňa.

Bola to moja posledná šanca.

Možno by som sa mala vzchopiť a ísť pobožkať Tommyho.

ROMÁNIKY

Vždy som mala rada romantiku. Mala som rada disneyovky (najmä nedocenené majstrovské dielo, akým je *Princezná a žaba*). Mala som rada fanfikcie (ešte aj tie o postavách, ktoré som nepoznala, ale najradšej som mala príbehy s pármí Draco/Harry a Korra/Asami). Rada som rozmýšľala o tom, ako bude vyzerat' moja svadba (stodola, jesenné listy, bobuľovité ovocie, svetielka a sviečky, vintage šaty s čipkou, budúci manžel so slzami v očiach, to isté moja rodina a ja, slzy šťastia z toho, že som našla *toho pravého*).

Proste som milovala *lásku*.

Viem, že som citlivka, nie cynik. Romanticky som verila v čaro lásky, túžila som po ňom. Ako ten hlavný hrdina z *Moulin Rouge*, ktorý utiekol do Paríža, aby tam písal príbehy o pravde, slobode, kráse a láske napriek tomu, že by si radšej mal nájsť prácu, aby nemusel hladovať. Áno. Čistá ja.

Asi som to zdedila. Moja rodina verila v lásku na večné veky. Rodičia boli do seba ešte stále zamilovaní rovnako ako v roku 1991, keď mama vyučovala balet a otec hral v kapele. Nežartujem, fakt. Boli úplne ako z pesničky Avril Lavigne *Sk8er Boi*, akurát so šťastným koncom.

Moji starí rodičia boli tiež stále spolu, oba páry. Brat si zobral svoju frajerku, keď mal dvadsaťdva. Nikto z mojich blízkych príbuzných sa nerozviedol. Ešte aj väčšina mojich starších bratrancov a sesterníc už mala partnerov alebo si už stihla založiť rodinu.

A ja som ešte nikdy nebola vo vzťahu.

A dokonca som ani nikdy nikoho nepobozkala.

Jason sa už bozkával s Karishmou, ktorá so mnou chodila na dejepis, stihol to na expedícii, keď sa snažili získať cenu vojvodu z Edinburghu. Potom pár mesiacov chodil s Aimee, otrasným dievčaťom. Keď prišiel na to, že je suka, rozišiel sa s ňou. Pip na jednom večierku pobozkala Millie z Akadémie aj Nicolu z divadelného krúžku počas kostýmovej skúšky na *Draculu*. Väčšina ľudí mala podobný príbeh o bezvýznamnom bozku s niekým, kto sa im možno páčil, možno ani nie, nič to neznamenovalo a nikam to nevedlo, a celé to bolo súčasťou tínedžerského života.

Väčšina osemnásťročných už niekoho pobozkala. Väčšina osemnásťročných sa už do niekoho zamilovala, aj keď aspoň platonicky do celebrity. Minimálne polovica všetkých, čo som poznala, už za sebou mala aj sex, hoci niektorí z nich asi klamali alebo prehánali a v skutočnosti im to len niekto urobil rukou, alebo sa len dotkli kozy.

Netrápilo ma to, vedela som, že môj čas príde. Na každého to raz príde. *Nakoniec si niekoho nájdeš* – hovorili mi všetci a mali pravdu. Tínedžerské lásky aj tak vydržali len vo filmoch.

Musela som len čakať na to, kedy príde moja chvíľa. Veľká *love story*.

Nájdem si *toho pravého*. Zamilujeme sa jeden do druhého. A aj ja budem mať svoj rozprávkový šťastný koniec.

PIP, JASON A JA

„Georgia musí pobožkať Tommyho,“ povedala Pip Jasonovi, keď sme sa k nemu hodili na sedačku v obývačke.

Vyrušili sme ho uprostred rozohreanej partičky Scrabble na telefóne. Zamračil sa na mňa. „Môžem sa opýtať prečo?“

„Pretože to trvá sedem rokov a už je načase,“ povedala Pip. „Čo myslíš?“

Jason Farley-Shaw bol náš najlepší kamarát. Boli sme také trio. Pip a ja sme chodili do tej istej dievčenskej školy, Jasona sme spoznali pri prípravách predstavenia, s ktorým vždy vypomáhalo aj zopár žiakov z chlapčenskej školy. Od druhého stupňa sme sa už nedelili na chlapcov a dievčatá, Jason prestúpil k nám a pridal sa do nášho divadelného krúžku.

Bez ohľadu na to, či sme uvádzali drámu alebo muzikál, Jason hral v podstate stále tú istú rolu – príkreho starého muža. Bolo to tak najmä preto, že mal vysokú a výraznú postavu, ale aj preto, že na prvý pohľad pôsobil tak trocha ako prísny foter. Zahral si Javerta v *Bedároch*, Prospera v *Búrke* a rozhnevaného otca v *Mary Poppins*.

Aj napriek tomu sme s Pip rýchlo pochopili, že pod jeho prísny zovňajškom sa skrýva jemný a vyčilovaný chalan, vyzeralo to

tak, že našu spoločnosť si užíval viac než ktokoľvek iný. Pip bola stelesnený chaos, ja som mala vo zvyku zo všetkého stresovať a každú chvíľu som sa cítila trápne. Jasonov pokoj všetko perfektne vyvážil.

„Hm,“ mrkol na mňa. „Veď aj tak vôbec nezáleží na tom, čo si myslím ja.“

„Neviem, či chcem pobožkať Tommyho,“ povedala som.

Vyzeralo to tak, že ho táto odpoveď uspokojila. „Tak vidíš, Pip, prípad je uzavretý, v takých veciach si musí byť človek istý.“

„Ale nie, no tak!“ zvrieskla Pip a otočila sa na mňa. „Georgia, viem, že sa hanbíš. Ale je úplne normálne, keď má niekto stres z takých vecí. Dnes máš doslova poslednú šancu na to, aby si mu povedala, čo k nemu cítiš. Ak ťa odmietne, nevádi, aj tak ide na výšku na druhý koniec krajiny.“

Mohla som jej povedať, že ak by zareagoval pozitívne, znamenalo by to, že náš vzťah bude komplikovaný. Ale nič som nepovedala.

„Pamätáš si, aká som bola nervózna, keď som chcela povedať Alici, že sa mi páči?“ pokračovala Pip. „A potom mi povedala, že nie je na baby, plakala som dva mesiace, ale pozri sa na mňa! Úplne kvitnem!“ Vykopla nohou do vzduchu, aby zvýraznila, ako sa má dobre. „Nemá to žiadne následky.“

Jason sa na mňa počas celého jej preslovu pozeral, akoby sa snažil zistiť, ako sa cítim.

„Neviem,“ povedala som. „Fakt neviem, asi hej, asi sa mi páči.“

Jason na chvíľku posmutnel, ale hneď ho to prešlo.

„Okej,“ ustúpil a pozeral sa pritom do zeme. „Rob, čo chceš.“

„Myslím si, že ho chcem pobožkať,“ povedala som.

Poobzerala som sa po miestnosti a, samozrejme, Tommy bol tam, v hlúčiku ľudí postávajúcich pri dverách. Bol dostatočne ďaleko na to, aby som nevedela rozoznať detaily jeho tváre, bol len abstraktným konceptom, obyčajným atraktívnym chlapcom. Sedem rokov platonickej lásky. Keď som ho pozorovala takto z diaľ-

ky a takmer som ho ani nevidela, myslou som sa vrátila na začiatok druhého stupňa k momentu, keď som ukazovala na fotku chalana, ktorý by ma mohol priťahovať.

Rozhodla som sa. Zvládnem to.

Zvládnem pobožkať Tommyho.

Kedysi som už rozmýšľala aj o tom, že možno raz skončím s Jasonom. Dokonca mi už niekedy napadlo, že skončím s Pip. Keby sme žili vo filme, vznikol by z našej trojice nejaký pár.

Ale pokiaľ viem, nikdy som k žiadnemu z nich necítila nič romantické.

S Pip sme sa kamarátili takmer sedem rokov, od momentu, keď nás k sebe posadili do lavice a donútili nás, aby sme si o sebe navzájom prezradili tri zaujímavosti – obe sme sa chceli stať herečkami. A bolo to jasné. Kamošky.

Pip bola v porovnaní so mnou vždy tá spoločenskejšia, zábavnejšia a vo všeobecnosti zaujímavejšia. Ja som bola dobrá poslucháčka, podporovala som ju, keď v štrnástich objavovala svoju sexualitu, keď si pred rokom nevedela vybrať medzi divadlom a vedou, aj pred pár mesiacmi, keď sa chcela ostrihať nakrátko a desilo ju to.

S Jasonom som sa spoznala neskôr, ale puto medzi nami vzniklo takou rýchlosťou, až ma to zaskočilo. Najmä v porovnaní s mojimi inými chabými pokusmi o nadviazanie priateľstiev. Bol prvý človek v mojom živote, s ktorým som mohla len tak ticho sedieť a necítiť sa pritom trápne. Nikdy som pri ňom nemala pocit, že ho musím zabávať, že musím byť vtipná. Mohla som byť sama sebou a on ma za to neodsudzoval.

Absolvovali sme spolu aspoň tisíc prespávačiek. Presne som vedela, na ktorých miestach vyskakujú pružiny z Pipinej posteľe. Vedela som, že Jasonov obľúbený pohár bol ten s vyblednutým káčerom Donaldom, ktorý som si kúpila v Disneylande, keď som mala dvanásť. Vždy keď sme boli spolu, pozerali sme *Moulin Rouge*, aj keď sme ten film poznali naspamäť.

Medzi mnou, Pip a Jasonom nikdy neboli žiadne romantické city. Spájalo nás iné puto, ktoré bolo podľa mňa ešte pevnejšie – dlhoročné priateľstvo. Pevnejšie než puto mnohých párov, ktoré som poznala.

PRAVDA ALEBO ODVAHA

Keďže som sa potrebovala fyzicky priblížiť k Tommymu, Pip nás donútila zapojiť sa ku skupine, ktorá hrala pravdu alebo odvalu. S Jasonom sme síce protestovali, ale Pip očividne vyhrala.

„Pravda,“ povedala som, keď na mňa prišiel rad. Bolo to hotové utrpenie. Hattie, ktorá viedla celú hru, sa diabolicky usmiala a vytiahla jednu z kartičiek z príslušnej kôpky. Muselo nás tam byť aspoň dvanásť, sedeli sme na koberci v obývačke. Sedela som medzi Pip a Jasonom. Tommy sedel oproti. Nechcela som sa naňho ani pozrieť.

Pip mi ako prejav podpory podala lupienok z misky. S radosťou som ho prijala a natlačila som si ho do úst.

„Čo je najhoršia romantická alebo sexuálna skúsenosť, akú si kedy zažila?“

Zopár ľudí zborovo zvolalo „oó“, jeden chalan zapískal, nejaké dievča sa zasmialo a niekto zo seba vydal „ha“, ktoré mi pripadalo oveľa trápnejšie než všetky ostatné reakcie.

Väčšinu ľudí z tejto párty už, našťastie, nikdy v živote neuvidím. Možno na Instagrame, ale aj tam som si vypla zobrazovanie storiiek väčšiny z nich a už teraz som mala pripravený zoznam ľudí, ktorých po maturite prestanem sledovať. V našej škole bolo